

NOTA EDITORIAL

Antoni MILIAN I MASSANA

Director de la *Revista de Llengua i Dret*

El dia 9 d'agost de 2006 va entrar en vigor el nou Estatut d'autonomia de Catalunya, el qual havia estat aprovat per les Corts Generals com a llei orgànica, esdevenint la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, i publicat en el *Boletín Oficial del Estado* de 20 de juliol del 2006. D'ençà d'aquella entrada en vigor, la majoria dels preceptes de l'Estatut d'autonomia del 1979 han deixat d'aplicar-se a Catalunya, en haver estat derogats (disposició derogatòria de la Llei orgànica 6/2006), i, en conseqüència, les disposicions relatives a la llengua que s'hi contenien han deixat de tenir-hi vigència. A partir d'aquella data, la regulació estatutària de les llengües per a Catalunya cal anar-la a buscar, així doncs, en l'Estatut del 2006.

Com l'Estatut del 1979, l'Estatut del 2006 estableix una sèrie de provisions importants en matèria lingüística, cosa que no té res d'estrany, atès que els estatuts d'autonomia constitueixen la norma institucional bàsica de Catalunya, segons estableix l'article 147.1 de la Constitució espanyola, i cosa que, d'altra banda, resulta obligada, ja que l'esmentat text constitucional remet justament als estatuts la concreció i l'efectivitat plena de l'oficialitat de les llengües pròpies.

Per tant, a ningú no escaparà la rellevància que tenen els preceptes que en matèria de llengües conté el nou Estatut d'autonomia, i això tant si són suficients i adequats com si els considerem insatisfactoris. Per aquest motiu, el Consell de Redacció de la Revista va considerar oportú i convenient encomanar treballs que els analitzessin i els comentessin. Això explica que, en aquest número, una bona part dels treballs publicats a la secció d'Estudis estiguin dedicats a la regulació que conté l'Estatut del 2006 respecte al

fet plurilingüe i, més específicament, a les normes que tracten de la llengua catalana.

D'altra banda, amb aquests treballs, i amb d'altres que esperem poder publicar en els números vinents, pretenem aportar reflexions jurídiques que puguin esdevenir útils a l'hora d'opinar sobre la constitucionalitat de la regulació estatutària de les llengües. Cal que el lector no oblidí que en aquesta matèria, com en tantes d'altres, disposicions clau de l'Estatut tampoc no s'han salvat de l'allau de recursos d'inconstitucionalitat que s'han interposat davant del Tribunal Constitucional.